

Prima instanță: : Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), (jud. D. Dulghieru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

Î N C H E I E R E

02 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Taran Anatol,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Agenția Teritorială
Centru a Companiei Naționale de Asigurări în Medicină împotriva lui Taran Anatol
cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală, a
penalităților de întârziere și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 05 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respinsă cererea de apel declarată de Taran Anatol și a fost menținută hotărârea
din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani),

c o n s t a t ă :

La 30 mai 2018, Agenția Teritorială Centru a Companiei Naționale de
Asigurări în Medicină a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Taran
Anatol cu privire la încasarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală
pe anii 2015, 2016, 2017 în mărime de 12168 de lei, a penalităților de întârziere în
mărime de 2863,54 de lei și a cheltuielilor pentru înștiințarea pârâtului în mărime de
336 de lei.

În motivarea acțiunii a indicat că asigurarea obligatorie de asistență medicală
are un caracter obligatoriu pentru toți cetățenii Republicii Moldova. Obligativitatea
instituită prin efectul legii reprezintă un instrument de responsabilizare a cetățenilor
de a participa la sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală prin achitarea
primelor în fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pentru acumularea
mijloacelor financiare în scopul acoperirii cheltuielilor de tratament ce pot surveni
în viitor în privința stării sănătății cetățenilor. Neexecutarea obligației de achitare a
primei de asigurare în termen atrage aplicarea sancțiunilor pecuniare față de
persoana care nu și-a onorat obligația. Agenției Teritoriale Centru a Companiei
Naționale de Asigurări în Medicină îi revine calitatea de asigurător, în timp ce
calitatea de persoane asigurate o pot avea atât cetățenii Republicii Moldova, cât și

străinii. Pentru obținerea statutului de persoană asigurată nu se semnează contractul de asigurare și nu se negociază condițiile de asigurare. Persoana devine asigurată la momentul achitării primei de asigurare.

Potrivit informației plasate pe site-ul oficial al Agenției Servicii Publice, Taran Anatol este fondator a ÎI ”Taran Anatol”. Prin urmare, fondatorul se atribuie la categoria de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă care se asigură în mod individual. Conform datelor din Sistemul Informațional de Asigurare Obligatorie de Asistență Medicală, pe parcursul anilor 2015, 2016, 2017, Taran Anatol nu și-a onorat obligația prevăzută de legislație de a achita prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în termenul legal stabilit, astfel, înregistrând datoriile la fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală pentru anii 2015, 2016, și 2017 în sumă de 15031,54 de lei, compusă din prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 12168,00 de lei și a penalității aferente în sumă de 2863,54 de lei.

Reclamanta a mai precizat că pentru anul 2015 datoria constituia 4688,74 de lei, ce rezultă din prima de asigurare obligatorie de asistență medicală calculată în sumă fixă în mărime de 4056 de lei, scadența fiind până la 28 iulie 2015 inclusiv și penalitatea pentru 156 de zile în sumă de 632,47 de lei.

Pentru anul 2016 datoria constituia 5171,40 de lei, ce s-a format din prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 4056 de lei, scadența fiind până la 31 martie 2016 și penalitatea pentru 275 de zile în valoare de 1115,40 de lei.

De asemenea, pentru anul 2017 datoria constituia 5171,40 de lei, ce s-a format din prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă de 4056 de lei, scadența fiind până la 31 martie 2017 și penalitatea pentru 275 de zile în valoare de 1115,40 de lei.

În total s-a format o datorie în sumă de 15031,54 de lei. Astfel, la 07 iunie 2017, în adresa pârâtului Taran Anatol, a fost expediată înștiințarea privind solicitarea achitării datoriei pentru anii 2015, 2016 și 2017. Deși, la 16 iunie 2017, înștiințarea a fost recepționată de Taran Anatol, datoriile nu au fost achitate.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani), acțiunea a fost admisă integral.

A fost încasată din contul lui Taran Anatol în beneficiul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină suma de 12168 de lei, cu titlu de primă de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anii 2015, 2016, 2017 și suma de 2863,54 de lei, cu titlu de majorare de întârziere și cheltuielile pentru înștiințare a pârâtului în mărime de 336 de lei.

A fost încasată din contul lui Taran Anatol, în folosul statului taxa de stat în mărime de 450, 95 de lei.

Prin decizia din 05 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cererea de apel declarată de Taran Anatol a fost respinsă și a fost menținută hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani).

În consolidarea soluției enunțate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă, deoarece s-a stabilit cu certitudine că Taran Anatol, fondatorul Întreprinderii Individuale „Taran Anatol” se atribuie la categoria de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă care se asigură în mod individual. Or, conform pct. 1 lit.b) din

anexa nr. 2 la Legea nr. 1593-XV din 26 decembrie 2002 „Cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală”, Taran Anatol se atribuie la categoria de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă care se asigură în mod individual în mărimea, modul și termenii prevăzuți de legislația în vigoare.

Respectiv pentru anii 2015, 2016, 2017, Taran Anatol urma să achite prima de asigurare obligatorie de asistență medicală stabilită în sumă fixă în mărime de 4056 de lei pentru fiecare an. Dat fiind faptul că Taran Anatol nu a achitat primele de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anii 2015, 2016 și 2017 urmează să achite primele de asigurare obligatorii de asistență medicală în sumă totală de 12 168 de lei și o penalitate în sumă totală de 2863, 54 de lei.

Totodată instanțele au considerat neîntemeiate argumentele lui Taran Anatol precum că Întreprinderea Individuală „Taran Anatol” nu are salariați și nu a desfășurat nici o activitate economică în perioada anilor 2015, 2016, 2017 și respectiv nu are obligația de a achita prima de asigurare obligatorie de asistență medicală, or nu a fost prezentată nici o decizie privind radierea Întreprinderii individuale din Registrul de Stat emisă de organul competent, iar conform extrasului din registrul electronic al Camerei Înregistrării de Stat a RM, anexat de Compania Națională de Asigurări în Medicină se confirmă că ÎI „Taran Anatol” nu este radiată, astfel se atribuie la categoria de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală.

La 06 decembrie 2021, Taran Anatol a contestat cu recurs decizia din 05 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel. Prin urmare, în perioada de referință anii 2015-2017, potrivit sistemului informațional automatizat „Asigurare obligatorie de asistență medicală”, a deținut statutul de persoană „neasigurată”, ceea ce în mod incontestabil exclude obligația de a achita plata primei de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru o perioadă anterioară când statutul fondatorului ÎI „Taran Anatol” era „neasigurat”. Astfel, consideră că lipsa aprecierii instanței de apel a motivelor invocate a predeterminat adoptarea unei decizii neîntemeiate, fiind încălcate normele de drept material, care reglementează condițiile de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 05 octombrie 2021, expediată lui Taran Anatol, la 02 decembrie 2021 (f.d.125). Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

La 06 ianuarie 2022, Compania Națională de Asigurări în Medicină, Agenția Teritorială Centru a depus referință la cererea de recurs declarată de către Taran Anatol, solicitând respingerea recursului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Taran Anatol inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de către Taran Anatol, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit

identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarat de către Taran Anatol.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Taran Anatol.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas